

רשומות

קובץ התקנות

89

התוכן:

עמוד

963	החלטת הכנסת בדבר הגדלת מסי מכס
963	החלטת הכנסת בדבר הגדלת מסי בלו
963	תקנות העברת קרקעות (מסים) (תיקון מס' 2), תש"י—1950
964	צו מס הכנסה (פטור של רשויות מקומיות), תש"י—1950

מדור לשלטון מקומי

965	אכרזה עכו (הרחבת אזור העיריה), תש"י—1950
966	צו עיריית רמת-גן (הרשאת מילוה) (מס' 2), תש"י—1950
966	חוק עזר לבאר יעקב (היטל לצרכי סעד), תש"י—1950
969	חוק עזר לכפר שמריהו (היטל לצרכי סעד), תש"י—1950
972	חוק עזר להרי יהודה (מס עסקים מקומי), תש"י—1950
974	חוק עזר לכפר עטא (היטל עינוגים), תש"י—1950
977	חוק עזר לראש פנה (היטל עינוגים), תש"י—1950

חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949

החלטה בדבר הגדלת מסי מכס

בהתאם לסעיף 2 (א) לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949,¹ מחליטה בזה הכנסת לאשר את צו תעריף המכס והפטור (מס' 5), תש"י—1950, שפורסם בקובץ התקנות 79 מיום י' בניסן תש"י (28 במרס 1950), במידה שאותו צו הגדיל מס ממסי מכס.

נתקבל בכנסת ביום כ"ב באייר תש"י (9 במאי 1950)

יוסף שפרינצק
יושב ראש הכנסת

חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949

החלטה בדבר הגדלת מסי בלו

בהתאם לסעיף 2 (א) לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949,¹ מחליטה בזה הכנסת לאשר את צו מסי בלו על משקאות משכרים (שינוי תעריף), תש"י—1950, שפורסם בקובץ התקנות 76 מיום י"ז באדר תש"י (6 במרס 1950), במידה שאותו צו הגדיל מס ממסי בלו.

נתקבל בכנסת ביום כ"ב באייר תש"י (9 במאי 1950)

יוסף שפרינצק
יושב ראש הכנסת

פקודת העברת קרקעות

תקנות בדבר מסי העברת קרקעות

בתוקף סמכותי לפי סעיף 16 לפקודת העברת קרקעות,² והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948,³ אני מתקין תקנות אלה:

¹ ספר החוקים 19 מיום כ"ב באב תש"ט (17.8.49), עמ' 154.

² חוקי א"י, כרך ב', פרק פ"א, עמ' 855.

³ ע"ר מס' 2 מיום י"ב באייר תש"ח (21.5.48), תוס' א', עמ' 1.

1. תקנות העברת קרקעות (מסים), 1939¹, תוקנו כך: תיקון תקנות
בתקנה 3 (8) בפסקה ו' א, אחרי המלים „חוק החיילים המשוחררים (החזרה
לעבודה), תש"ט—1949", יבואו המלים: „או של אדם, שמת עקב פעולות מלחמה
אחרי יום ט"ז בכסלו תש"ח (29 בנובמבר 1947)“.
2. מס ששולם בהתאם לתקנה 3 (8) (ii) לתקנות העברת קרקעות (מסים),
1939, בתקופה שבין י"ז בכסלו תש"ח (30 בנובמבר 1947) ובין היום שבו נכנסו
תקנות אלה לתקפן, יוחזר כולו-או מקצתו לאדם ששלמו, הכל לפי השיעור שהיה
פטור מלשלמו אילו היה תוקף לתקנה 1 בזמן התשלום.
3. לתקנות אלה ייקרא „תקנות העברת קרקעות (מסים) (תיקון מס' 2),
תש"י—1950“.
- פנחס רוזן
שר המשפטים
- א' באייר תש"י (18 באפריל 1950)

פקודת מס הכנסה, 1947

צו בדבר פטור ממס הכנסה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 8 (ב) לפקודת מס הכנסה, 1947², והסעיפים 14 (א)
ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948³, אני מצווה לאמור:

1. כל הכנסה של רשות מקומית המושגת ממלאכה או מעסק כמפורט להלן
תהיה פטורה ממס:
- (א) הספקת מים;
 - (ב) הספקת גז;
 - (ג) הספקת חשמל;
 - (ד) הובלה ציבורית;
 - (ה) הספקת שירותים חיוניים בנוגע לשווקים, לסניטציה, לפיתוח דרכים
או לפיתוח הבנייה.
2. תקפו של צו זה הוא מיום ו' באייר תש"ח (15 במאי 1948) עד יום ה' בניסן
תשי"ב (31 במרס 1952).
3. לצו זה ייקרא „צו מס הכנסה (פטור של רשויות מקומיות), תש"י—1950“.

י"ח בניסן תש"י (5 באפריל 1950)
אליעזר קפלן
שר האוצר

¹ ע"ר מס' 972 מיום 28.12.39, תוס' 2, עמ' 1247; קובץ התקנות 26 מיום כ"ג בתמוז
תש"ט (20.7.49), עמ' 320.

² ע"ר מס' 1568 מיום 29.3.47, תוס' 1, עמ' 77.

³ ע"ר מס' 2 מיום י"ב באייר תש"ח (21.5.48), תוס' א', עמ' 1.

מרור לשלטון מקומי

כ"ב, תשי"א, ק" 500

פקודת העיריות, 1934

אכרזה בדבר הרחבתו של אזור עירית עכו

בתוקף סמכותי לפי סעיף 5 לפקודת העיריות, 1934, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², ולאחר עיון בדין-וחשבון של ועדת החקירה בהתאם להוראות סעיף 5 האמור, אני מכריז לאמור:

1. אזור עירית עכו כפי שפורט תחת השם "עכו" בתוספת הראשונה³ לפקודת העיריות, 1934, יורחב ובמקום הפירוט שבתוספת האמורה יבוא פירוט זה:

"גושי רישום קרקע (ועד בכלל):

10412, 18001 עד 18017, 18019 עד 18021, 18023 עד 18025, 18033 עד 18040 ו-18056 בשלמותם;

18022 פרט לחלק "א";

18041 פרט לחלק "א";

חלקים "ב" בגושים 10443, 18030, 18031, 18032, 18042, 18043, 18051, 18055 ו-18057.

תחומי האזור המפורט לעיל מסומנים בקו כחול במפה של עכו וסביבתה, החתומה ביד שר הפנים ביום כ"ב בניסן תש"י (9 באפריל 1950), והערוכה בקנה מידה של 1:10,000.

חלקים "א" מסומנים בצבע ירוק, וחלקים "ב" — בצבע צהוב, במפה האמורה. העתקים מהמפה האמורה נמצאים במשרד הפנים ובמשרדי עירית עכו וכל אדם זכאי לראותם בשעות ובימים שמשרדי העיריה פתוחים לקהל."

2. לאכרזה זו ייקרא "אכרזת עכו (הרחבת אזור העיריה), תש"י—1950".

כ"ב בניסן תש"י (9 באפריל 1950)

משה שפירא
שר הפנים

¹ ע"ר מס' 414 מיום 12.1.34, תוס' 1, עמ' 1.

² ע"ר מס' 2 מיום י"ב באייר תש"ח (21.5.48), תוס' א', עמ' 1.

³ ע"ר מס' 1222 מיום 10.9.42, תוס' 2, עמ' 1231.

פקודת העיריות, 1934

צו בדבר הרשאה לעירית רמת-גן לקבל מילווה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 81 לפקודת העיריות, 1934, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, אני מצווה לאמור:

1. לעירית רמת-גן תהיה הרשות לקבל מאת "עמידר" — החברה הלאומית לשיכון עולים בישראל בע"מ, מילווה בסכום שלא יעלה על 32,200 ל"י לשם הקמת יחידות דיור לשיכון עולים, בתנאי שהסכום בדבר המילווה יאושר על ידי שר הפנים.

2. לצו זה ייקרא "צו עירית המת-גן (הרשאת מילווה) (מס' 2), תש"י—1950".

משה שפירא

שר הפנים

ל' בניסן תש"י (17 באפריל 1950)

רשות לעירית
רמת-גן לקבל
מילווה

השם

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לכארי-יעקב בדבר היטל לצרכי סעד

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקנה המועצה המקומית באר-יעקב, שהוקמה על פי צו המועצות המקומיות (באר-יעקב), תש"י—1949, חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

פירושים

"מלון": כולל פנסיון, אכסניה וכיוצא באלה;

"בית אוכל" פירושו — כל מקום שמוכרים בו צרכי אוכל או משקאות, לשם אכילה או שתיה בו במקום; למעט מקום שאושר בכתב על ידי המועצה כבית אוכל שמספקים בו ארוחות לעניים — בין בחינם ובין במחירים מוזלים;

"מוסד" פירושו — בית אוכל או מלון;

"בעל מוסד" פירושו — בעל רשיון שניתן לאותו מוסד לפי פקודת המלאכות והתעשיות (הסדרתן) 5, או לפי פקודת מכירת משקאות משכרים, 1935, או אדם שלפי הפקודות האמורות היה מחוייב לקבל רשיון, וכולל מנהל, קופאי ומלצר באותו מוסד;

"אורח" פירושו — אדם השוהה במלון ומשלם בעד אכסון או בעד אוכל או משקה, בין שהוא לן במלון ובין שאינו לן בו, וכן אדם המזמין אוכל או משקה

¹ ע"ר מס' 414 מיום 12.1.34, חוס' 1, עמ' 1.

² ע"ר מס' 2 מיום י"ב באייר תש"ח (21.5.48), חוס' א', עמ' 1.

³ ע"ר מס' 1154 מיום 18.12.41, חוס' 1, עמ' 119.

⁴ קובץ התקנות 50 מיום ב' בכסלו תש"י (23.11.49), עמ' 198.

⁵ חוקי א"י, כרך ב', פרק קמ"ג, עמ' 1427.

⁶ ע"ר מס' 496 מיום 28.2.35, חוס' 1, עמ' 33.

בבית אוכל ואוכלו או שותהו בן במקום; למעט אדם המשרת בצבא הגנה לישראל;
 "היטל" פירושו — התשלום לצרכי סעד המוטל לפי חוק עזה זה;
 "המועצה" פירושו — המועצה המקומית באר"י עקב;
 "ראש המועצה" פירושו — נשיא המועצה וכולל אדם שנשיא המועצה
 העביר לו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה;
 "המפקח" פירושו — אדם שהורשה בכתב על ידי ראש המועצה לפקח על
 מילוי הוראות חוק עזר זה.

2. אורח ישלם לבעל מוסד היטל לטובת המועצה בשיעור הנקוב בתוספת
 הראשונה, ובעל המוסד יגבה את ההיטל לטובת המועצה.

3. בעל מוסד יציג בו, במקום ניכר לעין —
 (א) הודעה בנוסח שבתוספת השניה;
 (ב) העתק של התוספת הראשונה מודפס באותיות ברורות; המועצה תספק
 לכל בעל מוסד טפסים של ההודעה, בגודל שיקבע ראש המועצה.

4. (א) בעל מוסד המגיש לאורחים חשבון בכתב, יציין בו את סכום ההיטל
 המגיע בקשר לאותו חשבון. ראש המועצה רשאי לקבוע את צורת החשבון למען
 הקל על הבקורת, ומשנקבעה, תחייב את בעלי המוסדים.
 (ב) בעל מוסד שאינו מגיש לאורחים חשבון בכתב, ימסור לאורח תו או
 תווים במלוא סכום ההיטל המגיע ממנו לפי חוק עזר זה, ויבטל כל תו בקריעה תוך
 כדי מסירתו לאורח.

(ג) המועצה רשאית על ידי הודעה בכתב שתפורסם ברשומות ובעתון הנפוץ
 בבאר"י עקב, לחייב בעלי מוסדים להגיש לאורחיהם חשבונות ערוכים בצורה שיקבע
 ראש המועצה, ובעלי המוסדים מחוייבים לפעול בהתאם לה.

5. בעל מוסד חייב לשלם —
 (א) למועצה בכל יום ראשון בשבוע, את כל כסף ההיטל שנגבה במוסד
 במשך השבוע הקודם, או
 (ב) למפקח, בכל עת שידרוש, את כל כסף ההיטל שנגבה במוסד עד אותה
 שעה.

6. (א) המפקח רשאי בכל עת להיכנס למוסד על מנת לבדוק ולבקר כל חשבון.
 תו, פנקס, או ספר חשבונות, הנמצאים בידי בעל המוסד או בידי אורח, ולעשות
 כל מעשה הדרוש לו כדי לבקר אם קוימו הוראות חוק עזר זה.
 (ב) בעל מוסד חייב למסור למפקח כל פנקס, חשבון, מסמך או ידיעה אשר
 ידרוש ממנו, כדי לבקר אם קוימו הוראות חוק עזר זה.

7. (א) העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה;
 (ב) המשתמש בתו אחד יותר מפעם אחת;
 (ג) העורך לאורח חשבון כוזב;
 (ד) המוסר למפקח ידיעות או מסמכים כוזבים;

(ה) המפריע למפקח או מונע בעדו מהיכנס למוסד בתוקף סמכותו לפי סעיף 6 לעיל;
 דינו — קנס עד 20 ל"י.

8. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לבאר-יעקב (היטל לצרכי סעד) תש"י—1950".

תוספת ראשונה

(סעיפים 2 ו-3 (ב))

1. שיעור ההיטל על ארוחה (פרט למשקאות משכרים) המוגשת בבית אוכל הוא כזה:

שיעור ההיטל פרטה (מיל)	מחיר הארוחה פרטה (מיל)
1	עד 100
3	מ-101 עד 200
חמישה אחוזים ממחיר הארוחה.	מ-201 ומעלה —

2. שיעור ההיטל על מאכל או משקה — שאין לראותם כארוחה — הוא עשרה אחוזים ממחירו.

3. שיעור ההיטל על משקה משכר הוא עשרה אחוזים ממחירו.

4. שיעור ההיטל על אוכל או לינה במלון הוא חמישה אחוזים מסכום החשבון בעד האוכל או הלינה.

5. מקום ששיעור ההיטל מחושב באחוזים מן המחיר לא יובא בחשבון כל פרוטרוט של עשור שהוא למטה מ-5; פרוטרוט שהוא למעלה מ-5 פרוטות (מיל) ועד 10 פרוטות (מיל) — יחושב כ-10 פרוטות (מיל).

תוספת שנייה

(סעיף 3 (א))

הודעה

היטל לצרכי סעד

כל אורה בבית אוכל או במלון נדרש לשלם לטובת המועצה המקומית באר-יעקב, לפי חוק עזר לבאר-יעקב (היטל לצרכי סעד), תש"י—1950, היטל, בשיעור שנקבע בתוספת הראשונה לחוק העזר האמור ואם לא יעשה כן ייאשם בעבירה. סכום ההיטל יירשם בחשבון או יצויין בתו או בתווים, שיימסרו לאורה, לפי חוק העזר.

א. ליכנסו שטיין

ראש המועצה המקומית באר-יעקב

נתאשר.

כ"ו בניסן תש"י (13 באפריל 1950)

משה שפירא

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לכפר שמריהו בדבר היטל לצרכי סעד

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית כפר שמריהו, שהוקמה על פי צו המועצות המקומיות (כפר-שמריהו), תש"י—1950², חוק עזר זה:

פירושים

1. בחוק עזר זה —

„מלון“ כולל פנסיון, אכסניה וכיוצא באלה;

„בית אוכל“ פירושו — כל מקום שמוכרים בו צרכי אוכל או משקאות, לשם אכילה או שתיה בו במקום; למעט מקום שאושר בכתב על ידי המועצה כבית אוכל שמספקים בו ארוחות לעניים — בין בחינם ובין במחירים מוזלים;

„מוסד“ פירושו — בית אוכל או מלון;

„בעל מוסד“ פירושו — בעל רשיון שניתן לאותו מוסד לפי פקודת המלאכות והתעשיות (הסדרת) ³, או לפי פקודת מכירת משקאות משכרים, 1935⁴, או אדם שלפי הפקודות האמורות היה מחוייב לקבל רשיון, וכולל מנהל, קופאי ומלצר באותו מוסד;

„אורח“ פירושו — אדם השוהה במלון ומשלם בעד אכסון או בעד אוכל או משקה, בין שהוא לן במלון ובין שאינו לן בו, וכן אדם המזמין אוכל או משקה בבית אוכל ואוכלו או שותהו בו במקום; למעט אדם המשרת בצבא-הגנה לישראל;

„היטל“ פירושו — תשלום לצרכי סעד המוטל לפי חוק עזר זה;

„המועצה“ פירושו — המועצה המקומית כפר שמריהו;

„ראש המועצה“ פירושו — נשיא המועצה וכולל אדם שנשיא המועצה

העביר לו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה;

„המפקח“ פירושו — אדם שהורשה בכתב על ידי ראש המועצה לפקח על

מילוי הוראות חוק עזר זה.

הסלת היטל
ושיעורו

2. אורח ישלם לבעל מוסד היטל לטובת המועצה בשיעור הנקוב בתוספת הראשונה, ובעל המוסד יגבה את ההיטל לטובת המועצה.

הצגת הודעה

3. בעל מוסד יציג בו, במקום ניכר לעין —

(א) הודעה בנוסח שבתוספת השניה;

¹ ע"ר מס' 1154 מיום 18.12.41, תוס' 1, עמ' 119.

² קובץ התקנות 68 מיום כ"ה בשבט תש"י, (12.2.50), עמ' 503.

³ חוקי א"י, כרך ב', פרק קמ"ג, עמ' 1427.

⁴ ע"ר מס' 496 מיום 28.2.35, תוס' 1, עמ' 33.

(ב) העתק של התוספת הראשונה, מודפס באותיות ברורות; המועצה תספק לכל בעל מוסד טפסים של ההודעה, בגודל שיקבע ראש המועצה.

חשבונות ותווים

4. (א) בעל מוסד מגיש לאורחים חשבון בכתב, יציין בו את סכום ההיטל המגיע בקשר לאותו חשבון. ראש המועצה רשאי לקבוע את צורת החשבון למען הקל על הבקורת, ומשנקבעה תחייב את בעלי המוסדות.

(ב) בעל מוסד שאינו מגיש לאורחים חשבון בכתב, ימסור לאורח תו או תווים במלוא סכום ההיטל המגיע ממנו לפי חוק עזר זה, ויבטל כל תו בקריעה תוך כדי מסירתו לאורח.

(ג) המועצה רשאית על ידי הודעה בכתב שתפורסם ברשומות ובעתון הנפוץ בכפר שמריהו, לחייב בעלי מוסדים להגיש לאורחיהם חשבונות ערוכים בצורה שיקבע ראש המועצה, ובעלי המוסדים מחויבים לפעול בהתאם לה.

5. בעל מוסד חייב לשלם —

תשלום ההיטל
על ידי בעל מוסד

(א) למועצה, בכל יום ראשון בשבוע, את כל כסף ההיטל שנגבה במוסד במשך השבוע הקודם, או

(ב) למפקח, בכל עת שידרוש, את כל כסף ההיטל שנגבה במוסד עד אותה שעה.

6. (א) המפקח רשאי בכל עת להיכנס למוסד על מנת לבדוק ולבקר כל חשבון, תו, פנקס או ספר חשבונות, הנמצאים בידי בעל המוסד או בידי אורח, ולעשות כל מעשה הדרוש לו כדי לברר אם קוימו הוראות חוק עזר זה.

ספכיות הספק

(ב) בעל מוסד חייב למסור למפקח כל פנקס, חשבון, מסמך או ידיעה אשר ידרוש ממנו כדי לברר אם קוימו הוראות חוק עזר זה.

7. (א) העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה;

עבירות וענשים

(ב) המשתמש בתו אחד יותר מפעם אחת;

(ג) העורך לאורח חשבון כוזב;

(ד) המוסר למפקח ידיעות או מסמכים כוזבים;

(ה) המפריע למפקח או מונע בעדו מהיכנס למוסד בתוקף סמכותו לפי סעיף 6 לעיל.

דינו — קנס עד 20 ל"י.

8. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לכפר שמריהו (היטל לצרכי סעד), תש"י—1950".

השם

תוספת ראשונה

(סעיפים 2 ו-3 (ב))

1. שיעור ההיטל על ארוחה (פרט למשקאות משכרים) המוגשת בבית-אוכל הוא כזה:

שיעור ההיטל פרוטת (מיל)	מחיר הארוחה פרוטת (מיל)
עד 100	—
101 ומעלה	—
חמישה אחוזים	—
ממחיר הארוחה	

2. שיעור ההיטל על מאכל או משקה — שאין לראותם כארוחה — הוא עשרה אחוזים ממחירו.

3. שיעור ההיטל על משקה משכר הוא עשרה אחוזים ממחירו.

4. שיעור ההיטל על אוכל או לינה במלון הוא חמישה אחוזים מסכום החשבון בעד האוכל או הלינה.

5. מקום ששיעור ההיטל מחושב באחוזים מן המחיר לא יובא בחשבון כל פרוטות של עשור שהוא למטה מ-5; פרוטות שהוא למעלה מ-5 פרוטות (מיל) ועד 10 פרוטות (מיל) — יחושב כ-10 פרוטות (מיל).

תוספת שנייה

(סעיף 3 (א))

הודעה

היטל לצרכי סעד

כל אנחה בבית אוכל או במלון גדרש לשלם לטובת המועצה המקומית כפר שמריהו לפי חוק עזר לפקד שמריהו (היטל לצרכי סעד) תש"ז—1950. היטל בשיעור שנקבע בתוספת הראשונה לחוק העזר האמור, ואם לא יעשה כן ייאשם בעבירה.

סכום ההיטל יירשם בחשבון או יצוין בתו או בתווים, שיימסרו לאזרח לפי חוק העזר.

ה. קלימן

ראש המועצה המקומית כפר שמריהו.

ותאשר,

כ"ו בניסן, תש"י (13 באפריל 1950)

משה שפירא

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר להרי יהודה בדבר מס עסקים

בתוקף סמכויותיה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945², מתקינה המועצה האזורית הרי יהודה שהוקמה לפי צו המועצות המקומיות (מועצה אזורית הרי יהודה), תש"י—1949³, חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

„המועצה“ פירושו — המועצה האזורית הרי יהודה;

„עסק“ פירושו — עסק או מלאכה מן הסוגים המפורשים בתוספת;

„עוסק“ פירושו — כל העוסק בעסק בתוך אזור שיפוטה של המועצה;

„מס“ פירושו — מס עסקים מקומי המוטל על פי חוק עזר זה;

„ראש המועצה“ פירושו — נשיא המועצה, וכולל כל פקיד המועצה שראש

המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„שנה“ פירושו — שנת כספים.

2. (א) כל עוסק ישלם למועצה מס לכל שנה או לכל חלק של שנה, שבה עסק, בשיעור הקבוע בתוספת, אולם אם התחיל לעסוק אחרי ה-30 בספטמבר, או אם חדל לעסוק והודיע על כך למועצה לפני ה-1 באוקטובר, ישלם אותה שנה מחצית המס בלבד.

(ב) העוסק באותו עסק במקומות שונים ישלם מס בעד עסקו שבכל מקום ומקום.

(ג) העוסק בעסקים שונים, באותו מקום, ישלם מס בעד עסק אחד בלבד, והוא העסק ששיעור המס בעדו הוא הגבוה ביותר;

(ד) התחיל עוסק, לאחר ששילם את המס, לעסוק באותו מקום בעסק חדש ששיעור המס בעדו עולה על שיעור המס בעד העסק הקודם, ישלם את ההפרש תוך שלושים יום מיום שהתחיל לעסוק בעסק החדש.

3. (א) המס ישולם בשני שיעורים שווים, האחד ב-1 באפריל והשני ב-1 באוקטובר של השנה שבעדה מגיע המס.

(ב) עוסק שהתחיל לעסוק אחרי ה-1 באפריל, אולם לפני ה-1 באוקטובר, ישלם את השיעור הראשון תוך חודש ימים מהיום שבו התחיל לעסוק, ואת השיעור השני ב-1 באוקטובר או תוך 4 חדשים מהיום שבו התחיל לעסוק, הכל לפי התאריך המאוחר יותר.

(ג) עוסק שהתחיל לעסוק אחרי ה-30 בספטמבר ישלם את מחצית המס בבת אחת תוך חודש ימים מהיום שבו התחיל לעסוק.

¹ ע"ר מס' 1154 מיום 18.12.41, תוס' 1, עמ' 119.

² ע"ר מס' 1436 מיום 4.9.45, תוס' 1, עמ' 115.

³ קובץ החקיקות מס' 53 מיום כ" בכסלו תש"י (11.12.49), ע' 246.

4. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש בכתב —

(1) מכל אדם שהוא לדעת ראש המועצה, עוסק, שימסור לו תוך הזמן הנקוב באותו כתב, כל ידיעה הדרושה, לדעתו, לביצוע הוראות חוק עזר זה;

(2) ממי שטוען ששילם את המס, שימציא לו, תוך הזמן האמור, כל קבלה שבידו על תשלום המס.

(ב) ראש המועצה רשאי להיכנס בכל זמן המתקבל על הדעת לכל מקום שבאזור שיפוטה של המועצה כדי לברר אם עוסקים בו.

5. אדם שעשה אחת מאלה —

(א) לא מילא אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף 4 (א) תוך הזמן הנקוב בה;

(ב) הפריע לראש המועצה או מנע אותו מהשתמש בסמכויותיו, לפי סעיף 4 (ב).

דינו קנס עד — 20 ל"י, ובמקרה של עבירה נמשכת, קנס נוסף של — 2 ל"י בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה, או אחרי הרשעתו בדין.

6. הוראות חוק עזר זה לא יחולו על עסק המתנהל על ידי המועצה.

7. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר להרי יהודה (מס עסקים מקומי), תש"י—1950".

כל תוספת, תשל"ג, 1024

תוספת

שיעורי המס לשנה

מס	תיאור המלאכה או העסק	סכום המס בל"י
1.	בית חרושת לבלוקים, ממלט	5
2.	בית חרושת ללבנים	5
3.	מוסך	8
4.	פנסיון שאין מכרים בו משקאות חריפים	10
5.	פנסיון עם בית קפה הפתוח בחלק של שנה בלבד	15
6.	כבשן	20
7.	משרד של חברת חשמל	20
8.	בית חרושת לשימושים	30
9.	מאפיה	60
10.	שירות אוטובוסים	150
11.	כריית זיפויף	150
12.	מחצבה	150

נ. א ש פ י ז

ראש המועצה האזורית הרי יהודה

נתאשר.

כ"ב בניסן תש"י (7 באפריל 1950)

משה שפירא

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לכפר-עטא בדבר היטל עינוגים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית כפר-עטא, שהוקמה על פי צו המועצות המקומיות (כפר-עטא), 1941², חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה:

פירושים

„עינוג“ פירושו — כמשמעותו של שעשוע ציבורי בפקודת שעשועים ציבוריים, 1935³.

„בית עינוג“ פירושו — כל מקום בתחום המועצה שבו עורכים עינוג;

„כרטיס“ פירושו — כרטיס כניסה לבית עינוג;

„בול“ פירושו — בול או תו אחר אשר המועצה הרשתה להשתמש בו לצורך תשלום ההיטל;

„היטל“ פירושו — תשלום המוטל על כרטיסים לפי חוק עזר זה;

„מנהל“ פירושו — בעל רשיון לבית עינוג או מי שחייב לקבל רשיון כזה לפי החוק וכולל אדם המנהל בית עינוג או מפקח עליו;

„המועצה“ פירושו — המועצה המקומית כפר-עטא;

„מפקח“ פירושו — אדם שהורשה בכתב על ידי נשיא המועצה למלא תפקיד מפקח לפי חוק עזר זה.

2. המנהל ישלם למועצה היטל, לפי השיעור הנקוב בתוספת, על כל כרטיס הנמכר בכסף. ההיטל יצויין בהדבקת בול על הכרטיס. שיעור ההיטל

3. (א) כרטיס הנמכר בכסף יצויין בו מחירו, יחובר אליו תלוש בקורת ויודבק עליו בול בסכום ההיטל החל על הכרטיס. הכרטיס, הבול ויבטל אגב מכירת הכרטיס, בציון התאריך שבו יתקיים העינוג. כרטיסים

(ב) לא ימכור אדם כרטיס ולא ירשה לאחר שימכרנו במחיר שלמעלה מן הנקוב בכרטיס ושלא בהתאם להוראות סעיף קטן (א).

¹ ע"ר מס' 1154 מיום 18.12.41, תוס' 1, עמ' 119.

² ע"ר מס' 1098 מיום 15.5.41, תוס' 2, עמ' 619.

³ ע"ר מס' 496 מיום 28.2.35, תוס' 1, עמ' 49.

4. (א) בכניסה לבית עינוג יעמוד מבקר שיבדוק אם נתקיימו בכל כרטיס הוראות סעיף 3 (א). מבקר הכרטיסים יתלוש מהכרטיס את תלוש הבקורת ויחזיר את הכרטיס לבעלו.
(ב) בעל הכרטיס ישמרנו עד תום העינוג.
- (ג) לא יניחו לאדם שייכנס לבית עינוג אלא אם בידו כרטיס חנם או כרטיס שנתקיימו בו הוראות סעיף 3 (א).
5. המנהל יעשה כל האפשר כדי להבטיח שהוראות הסעיפים 3, 4 (א) ו- (ג) יקוימו.
6. (א) המועצה או המפקח יספקו בולים תמונת-תשלום הסכום הנקוב בהם: כן ישלמו תמורת בול לא משומש ולא מקולקל את הסכום הנקוב בו, בניכוי שלושה אחוזים למאה, אם מבקש התשלום הוכיח להנחת דעתם שקנה את הבול מהם תוך שלושה חדשים שקדמו לבקשתו בכוונה להשתמש בו כחוק.
(ב) לא ידביק אדם על כרטיס בול משומש.
7. (א) רשאית המועצה לפטור מתשלום ההיטל או להפחית שיעורו בשלושה אלה:
(1) תחדות אספורט;
(2) עינוג שהכנסתו נועדה לצרכי דת או צדקה;
(3) עינוג שהוא לדעת המועצה בעל אופי תרבותי, חינוכי או אמנותי ושמטרתו העיקרית אינה עשיית רווחים.
(ב) הרוצה ליהנות מפטור או מהנחה לפי סעיף קטן (א) יגיש בקשה למועצה לפני שיתחיל במכירת הכרטיסים.
(ג) רשאית המועצה להפחית את שיעור ההיטל לגבי כרטיסים הנמכרים לחיילי צבא-הגנה לישראל, המראים לקופאי את פנקס המגוייס.
8. (א) מפקח רשאי בכל עת להיכנס לבית עינוג ולבדוק כל כרטיס, בין בקופה ובין אצל מבקר הכרטיסים, הסדרן, הקונה או כל אדם אחר, כדי לברר אם קוימו הוראות חוק עזר זה, וכן רשאי הוא לתפוס ולעכב תחת ידו כל כרטיס העלול, לדעתו, לשמש ראיה לעבירה על הוראות חוק עזר זה.
(ב) לא יפריע אדם למפקח ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).
9. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס עד 20 ל"י.
10. חוקי העזר לכפר-עטא (מסי שעשועים), 1944¹ — בטלים.
11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לכפר-עטא (היטל עינוגים) תש"י—1950".

¹ ע"ר 1344 מיום 29.6.44, חוס' 2, עמ' 459.

תוספת

ואלה הם שיעורי ההיטל

1. כרטיסים בודדים —

(א) לתיאטרון, אופרה וקונצרט:

שיעור ההיטל פרוטה (מיל)	כרטיס שמחירו— פרוטה (מיל)
5	75—10
10	140—76
20	190—141
30	240—191
75	300—241
100	400—301
150	800—401
801 ומעלה — 20% ממחיר הכרטיס	

(ב) לכל עיגול חוץ מתיאטרון, אופרה וקונצרט:

שיעור ההיטל פרוטה (מיל)	כרטיס שמחירו— פרוטה (מיל)	שיעור ההיטל פרוטה (מיל)	כרטיס שמחירו— פרוטה (מיל)
90	240—229	5	50—10
160	250—241	18	76—51
220	300—251	30	98—77
250	350—301	33	108—99
300	400—351	40	128—109
500	600—401	50	138—129
750	800—601	60	168—139
801 ומעלה — שווה למחיר הכרטיס		70	198—169
		80	228—199

1278, תשל"ב, תל"א

2. כרטיס משפחה, כרטיס קיבוצי או כרטיס לעונה — עשרים אחוז למאה ממחיר הכרטיס.

ב. נאמן

ראש המועצה המקומית כפר-עטא

נתאשר.

ב' באייר תש"י (19 באפריל 1950)

משה שפירא

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לראש פנה בדבר היטל עינוגים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית ראש פנה, שהוקמה על פי צו המועצות המקומיות (ראש פנה), תש"ט—1949, חוק עזר זה:

פירושים

1. בחוק עזר זה:

„עינוג“ פירושו — כמשמעותו של שעשוע ציבורי בפקודת שעשועים ציבוריים, 1935.¹

„בית עינוג“ פירושו — כל מקום בתחום המועצה שבו עורכים עינוג;

„כרטיס“ פירושו — כרטיס כניסה לבית עינוג;

„בול“ פירושו — בול או תו אחר אשר המועצה הרשתה להשתמש בו לצורך תשלום ההיטל;

„היטל“ פירושו — תשלום המוטל על כרטיסים לפי חוק עזר זה;

„מנהל“ פירושו — בעל רשיון לבית עינוג או מי שחייב לקבל רשיון כזה לפי החוק וכולל אדם המנהל בית עינוג או מפקח עליו;

„המועצה“ פירושו — המועצה המקומית ראש פנה;

„מפקח“ פירושו — אדם שהורשה בכתב על ידי ראש המועצה למלא תפקיד מפקח לפי חוק עזר זה.

2. המנהל ישלם למועצה היטל, לפי השיעור הנקוב בתוספת, על כל כרטיס הנמכר בכסף. ההיטל יצויין בהדבקת בול על הכרטיס.

3. (א) כרטיס הנמכר בכסף יצויין בו מחירו, יחובר אליו תלוש בקורת ויודבק עליו בול בסכום ההיטל החל על הכרטיס. הבול יבוטל אגב מכירת הכרטיס, בציון התאריך שבו יתקיים העינוג.

(ב) לא ימכור אדם כרטיס ולא ירשה לאחר שימכרנו במחיר שלמעלה מן הנקוב בכרטיס ושלא בהתאם להוראות סעיף קטן (א).

4. (א) בכניסה לבית עינוג יעמוד מבקר שיבדוק אם נתקימו בכל כרטיס הוראות סעיף 3 (א). מבקר הכרטיסים יתלוש מהכרטיס את תלוש הבקורת ויחזיר את הכרטיס לבעלו.

¹ ע"ר מס' 1154 מיום 18.12.41, תוס' 1, עמ' 119.

² קובץ התקנות 1, מיום כ"ו בשבט תש"ט (25.2.49), עמוד 14.

³ ע"ר מס' 496 מיום 23.2.35, תוס' 1, עמ' 49.

(ב) בעל הכרטיס ישמרו עד תום העינוג.

(ג) לא יניחו לאדם שייכנס לבית עינוג אלא אם בידו כרטיס חנם או כרטיס שנתקמו בו הוראות סעיף 3 (א).

5. המנהל יעשה כל האפשר כדי להבטיח שהוראות הסעיפים 3, 4 (א) ו-5 (ג) יקוימו.

יחובות הסנהל

6. (א) המועצה או המפקח יספקו בולים תמורת תשלום הסכום הנקוב בהם. כן ישלמו תמורת בול לא משומש ולא מקולקל את הסכום הנקוב בו בניכוי שלושה אחוזים למאה, אם מבקש התשלום הוכיח להנחת דעתם שקנה את הבול מהם תוך שלושה חדשים שקדמו לבקשתו בכוונה להשתמש בו כחוק.

בולים

(ב) לא ידביק אדם על כרטיס בול משומש.

7. (א) רשאית המועצה לפטור מתשלום ההיטל או להפחית שיעורו בשלושה אלה:

מפטור והנחה

(1) תחרות אספורט;

(2) עינוג שהכנסתו נועדה לצרכי דת או צדקה;

(3) עינוג שהוא לדעת המועצה יבעל אופי תרבותי, חינוכי או אמנותי ושמטרתו העיקרית אינה עשיית רווחים.

(ב) הרוצה ליהנות מפטור או מהנחה לפי סעיף קטן (א) יגיש בקשה למועצה לפני שיתחיל במכירת הכרטיסים.

(ג) רשאית המועצה להפחית את שיעור ההיטל לגבי כרטיסים הנמכרים לחיילי צבא-הגנה לישראל, המראים לקופאי את פנקס המגויס.

8. (א) מפקח רשאי בכל עת להיכנס לבית עינוג ולבדוק כל כרטיס, בין בקופה ובין אצל מבקר הכרטיסים, הסדרן, הקונה או כל אדם אחר, כדי לברר אם קוימו הוראות חוק עזר זה, וכן רשאי הוא לתפוס ולעכב תחת ידו כל כרטיס העלול, לדעתו, לשמש ראיה לעבירה על הוראות חוק עזר זה.

מסמכיות המפקח

(ב) לא יפריע אדם למפקח ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

9. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס עד — 20 ל"י.

ענשים

10. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לראש פנה (היטל עינוגים)", תש"י—1950.

השם

תוספת

ואלה הם שיעורי ההיטל

1. כרטיסים בודדים —

(א) לתיאטרון, אופרה וקונצרט:

שיעור ההיטל פרוטה (מיל)	כרטיס שמחירו— פרוטה (מיל)
5	75— 10
10	140— 76
20	190—141
30	240—191
75	300—241
100	400—301
150	800—401

801 ומעלה — 20% ממחיר הכרטיס

(ב) לכל עניוג חוץ מתיאטרון, אופרה וקונצרט:

שיעור ההיטל פרוטה (מיל)	כרטיס שמחירו— פרוטה (מיל)	שיעור ההיטל פרוטה (מיל)	כרטיס שמחירו— פרוטה (מיל)
90	240—229	5	50— 10
160	250—241	18	76— 51
220	300—251	30	98— 77
250	350—301	33	108— 99
300	400—351	40	128—109
500	600—401	50	138—129
750	800—601	60	168—139
שווה למחיר הכרטיס	801 ומעלה —	70	198—169
		80	228—199

2. כרטיס משפחה, כרטיס קיבוצי או כרטיס לעונה — עשרים אחוז למאה ממחיר הכרטיס.

יהודה ברנשטיין

ראש המועצה המקומית ראש פנה

נתאשר.

כ"ו בניסן תשי"י (13 באפריל 1950)

משה שפירא
שר הפנים

תיקון טעות

בקובץ התקנות 71 מיום ז' באדר תש"י (24 בפברואר 1950), עמ' 561, שורה 24, בסוף התוספת לצו המועצות המקומיות (גן-יבנה), תש"י—1950, במקום "בגוש 485 צריך להיות "בגוש 489".

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).